

НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ
З МІЖНАРОДНОЮ УЧАСТЮ,

присвячена 150-річчю

з дня народження

В. В. ВОРОНІНА

СУЧАСНІ ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ КЛІНІЧНОЇ МЕДИЦИНИ

(для студентів та молодих вчених)

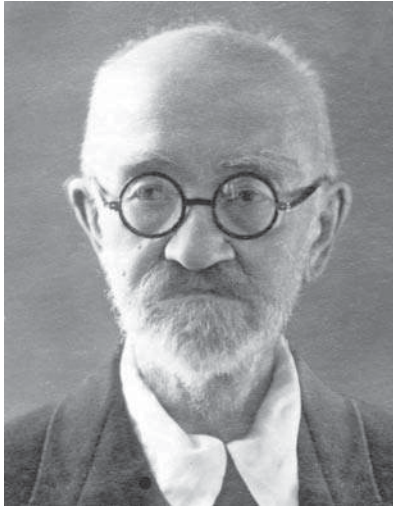
9–10 квітня 2020 року

Тези доповідей

ОДЕСЬКИЙ
МЕДУНІВЕРСИТЕТ

НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ
З МІЖНАРОДНОЮ УЧАСТЮ,
присвячена 150-річчю з дня народження
В. В. ВОРОНІНА

СУЧАСНІ ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ КЛІНІЧНОЇ МЕДИЦИНИ

(для студентів та молодих вчених)

9–10 квітня 2020 року

Тези доповідей

ОДЕСЬКИЙ
МЕДУНІВЕРСИТЕТ

УДК 06.091.5:061.3:61-057.875
С 91

Головний редактор:

т. в. о. ректора, заслужений лікар України
проф. Ю. В. Сухін

Редакційна колегія:

голова Вченої ради, академік НАМН України
проф. В. М. Запорожан
в. о. проректора з науково-педагогічної роботи
проф. Р. С. Вастьянов
науковий керівник Ради СНТ та ТМВ
проф. О. Г. Юшковська

С 91 **Сучасні** теоретичні та практичні аспекти клінічної медицини (для студентів та молодих вчених) : наук.-практ. конф. з міжнар. участю, присвячена 150-річчю з дня народження В. В. Вороніна. Одеса, 9–10 квітня 2020 року : тези доп. — Одеса : ОНМедУ, 2020. — 170 с.
ISBN 978-966-443-101-6

У тезах доповідей науково-практичної конференції з міжнародною участю для студентів та молодих вчених, присвяченої 150-річчю з дня народження професора В. В. Вороніна, подаються стислі відомості щодо результатів наукової роботи, виконаної учасниками конференції.

УДК 06.091.5:061.3:61-057.875

Таким чином, здібності й мотивація певним чином впливають на рівень успішності студентів.

Формування ставлення студентів до обраної професії є переважно педагогічною проблемою. Від задоволеності обраною професією залежить психічний стан людини. Його збереженню сприяє також високий рівень професіоналізму — один із вирішальних чинників подолання психологічно-го стресу.

Отже, правильний і своєчасний вияв інтересів і нахилів студентів є важливим чинником для задоволеності професією у майбутньому.

ТОПОНІМИ ЯК РІЗНОВИД ЕПОНІМІВ У МЕДИЧНІЙ ТЕРМІНОЛОГІЇ

Нетребчук Л. М.

*Одеський національний медичний університет,
Одеса, Україна*

Для утворення багатьох медичних термінів використовувались власні імена. Географічні назви також стали джерелом топонімів або виразів, які вживаються на позначення окремих видів лікарських рослин (Ваточник сирійський — *Asclepias siriasca*, Гамамеліс віргінський — *Namamelis virginiana*, Лимонник китайський — *Schizandra chinensis*, Конвалія японська — *Ophiorogon japonicus*), або синдромів, захворювань (американський лейшманіоз, єгипетська офтальмія, хвороба Анд). Це може бути ендемічна хвороба в окремій місцевості. Наприклад, Борнхольмська хвороба (*Bornholm disease*, від назви датського о. Борнхольм) — епідемічна плевродинія або епідемічна міалгія. Або топонім використовується для розрізнення місця першого зареєстрованого спалаху. Хвороба Лайма (*Lime disease*), названа на честь міста в Конектикуті, де її вперше зафіксували у 1976 р.; тепер її реєструють не лише у Північній Америці, але й у Європі та Азії. Вірусна хвороба Ебола (*Ebola virus disease — EVD*), або геморагічна лихоманка Ебола (*Ebola haemorrhagic fever — EHF*), — словосполучення утворене за назвою річки в Республіці Конго в Африці. З часом назви таких захворювань не містять важливої описової інформації, проте стають звичними.

Топонімічні назви захворювань можуть з'являтися не лише через необхідність точного визначення, але й з політичних мотивів. Прикладом цього є назва грипу — іспанка (*Spanish flu*). У 1918 р. світ був охоплений війною, Іспанія у цьому конфлікті зберігала нейтралітет. І в цей час там були зафіксовані перші випадки грипу, ця інформація швидко розлетілась країнами. До цього моменту населення США хворіло на грип близько двох місяців, а у Франції — близько двох тижнів, проте у пресі така інформація не висвітлювалась. Тому була думка, що це захворювання з'явилося в Іспанії, і пропагандисти багатьох країн сприяли підтримці такої версії, підриваючи імідж країни. Враховуючи все це, ВООЗ рекомендує в назвах використовувати нейтральні терміни, які відображають симптоми, збудника тощо.

ПРОБЛЕМИ ВИКЛАДАННЯ КЛІНІЧНОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ

Циба А. А.

*Одеський національний медичний університет,
Одеса, Україна*

Викладання медичної термінології — це симбіоз двох дисциплін: латинської мови та медичної термінології. Оволодіння медичною термінологією поділяється на три етапи, тобто три її частини: анатомічну, клінічну та фармацевтичну. Анатомічна та фармацевтична термінологія базується на латинській мові, а клінічна — на грецькій.

З вищезазначеного виходять такі проблеми. По-перше, студенти медичних ВНЗ повинні оволодіти основами професійної термінології, тобто метою вивчення не є сама мова, а лише її основні аспекти, які допоможуть студентам розуміти і коректно користуватися професійною лексикою. Виходячи з цього, викладач повинен акцентувати увагу більш на перекладі термінів, які майбутні лікарі будуть використовувати у своїй практиці, ніж на поглибленому вивченні граматичних аспектів.

По-друге, у клініці терміни утворені за допомогою грецької мови, вивчення основ якої не входить в курс медичної термінології. Грецька мова сильно відрізняється від латинської, що ускладнює її розуміння студентами. До того ж, студентам треба зникати до того, що те, що перекладалося латиною цілою фразою, у клініці можна виразити одним словом за допомогою грецьких терміноелементів: напр., *hernia meningis (lat.) — meningocele (gr.)*.

По-третє, процес засвоєння клінічної термінології також зумовлений полісемією та омонімією. У першому випадку терміноелементи, як і більшість слів грецької мови, мають кілька значень, які можна розрізнити за контекстом, напр., *keratosis* — захворювання рогового шару шкіри та *keratoma* — пухлина рогівки. У другому випадку омонімія виникає, якщо елементи утворені від різних основ, напр., *arthritis* — запалення суглобів та *dysarthria* — розлад правильної мови.

РІВНІ ВОЛОДІННЯ АНГЛІЙСЬКОЮ МОВОЮ

Сватковська А. О.

*Одеський національний медичний університет,
Одеса, Україна*

Існують дві основні шкали оцінювання рівня володіння англійською мовою: міжнародна визначає рівні від *Beginner* до *Proficiency*, а європейська — від *A1* до *C2*. Критерії щодо оцінювання дають орієнтири у форматі «від – до» певної кількості лексичних одиниць. Отож, розглянемо загальні вимоги щодо володіння певним рівнем англійської мови.

На рівні *A1* користувач повинен розуміти і вживати повсякденні вирази, а також будувати елементарні речення з метою задоволення безпосередніх потреб. Розуміння обмежене швидкістю